

tu a tam 'eli so poljepšowacž a bohobo-
jasnišchi wcz uochzedža.

Ule tu czi. Kbudži, kotsiž bohobojašnišku,
a radži zed'a, so by so schudžom schitko po
Prawdži stalo, su czi sbožni Kbudži, kotrymž
Boh nochze stajnje Eod a Łacžnosž czerpicž
dacž, kotrychž to rudži, so so we Sšwjeczi
schudžom tak šlje dže, a pola Ludži žane Po-
ljepšowanje neje. Pšchetož to šhonimy my
schjednje, ton, kiž bohobojašny je, so derje
a kšcheszijanšy horje wedže, wužiwa tudy
te Plody šwojeho Sadžerženja jara porjetko,
a dyrbi schudžom lutu Škodu mjecz; ton
Sšwjet, kiž spjeišny a na schelake Schibal-
stwo šložny je, pšhindže i Benesam, kBo-
hastwu a kšublej, a to Sbožje šypa so kRo-
madami na njon.

Na ton lada ton Kneš tudy a napomina
šwojich Kšcheszijanow, so bych so na tym
nesamolili, runje jako žyl won prajicž: Ja
was prošcu, nedajcže so temu Heremplej
teho Sšwjeta sawešž, wostancže wobstajni
we Bohobojošzi, bydžcže pobožni, nech was
to nemoli, so drusy wetsche Sbožje maju,
Bohastwo a Moz dostanu, wy pak pšchezo
sazpjeczi a hubeni Prošerjo wostacž dyr-
bicže; wjerecže mi, wy šze sbožni, tamni pak
nesbožni Ludžo, a kojždy budže to šwoje do-
stacž. Tamni budža pšchiwšchitkich šwojich
Benesach a Kublach, dokelž bohobojašni ne-
šku, lute Nesbožje mjecz a beš Žonowanja
wostacž, wy pak dyrbicže moje Žonowanje
wšwojim Gžasu tudy na Semi bohacžje na-
mafacž, a potom do Wjecznosžje schitkeho
dosž mjecz.

Tak du tute Sšłowa na tych pobožnych
Kšcheszijanow, kotsiž we Sšwjeczi šwetsche-
ho kbudži a hubeni šu a šedom schjedny
Kšeb maju. To nedyrbi jich rudžicž, ale
woni dyrbja we Pobožnosžzi a Bohobojošzi
wobstajni wostacž, a so nadžecž, so Boh se

šwojim Žonowanjom pšchezo wohufach wo-
stacž nebudže.

Ja pjata Wosebnosž tych Wuczomnikow
Krystušowych:

Sbožni šu czi Sšmjelni, pšchetož woni budža
Sšmjelnosž dostacž.

Ja Sštucžka je loščka a Krystuš je ju wo-
šebnje pola Łufascha na 6. St. šwele Sšło-
wami wukładowat, kajka tych Kšcheszijanow
Sšmjelnosž je, so woni ju niž jeno šwojim
Pšchecželam a tajkim Ludžom, kotsiž so jim
sašo pšchibodža, ale tež šwojim Nepschecžo-
lam wopokasaju, wot kotrychž so woni ni-
cžeho Dobrego nadžecž nemoža. Pšchetož na
tajke Waschnje je Boh šmjelny, so won
Pšchecželam a Nepschecželam, Sšym a Do-
brym, šwoje Sšłonzko, Dešchecžik a schitko,
schtož trebaju, dawa. Hacž so pak nam to
czechke šdacž dyrbjało, pšchetož ton starý
Hadam nemože šwoju Škodu smolom sa-
bycž, ale je neszerplivy, so won tymšamym
schitku Dobrotu wopokasacž dyrbi, kotsiž je-
mu lutu Kšchiwdu cžinili šu, da dyrbimy
my na ton nemožnje wulki Trošcht ladacž,
kotryž tudy steji, a po Woli stareho Hada-
ma necžinicž.

Bredy je ton Kneš trošchtowat, so nas
šbohatym Žonowanjom a nadnym Šhu-
zom wofšchewicž ze, jeli so my cžichu Wu-
trobu mamy, a jemu schitko Wecženje poru-
cžimy. Tudy wedže nas won hišcže dale,
a nochze, so bychmy jeno wodali, ale tež
tym, kotsiž nam Kšchiwdu cžinili šu, Do-
brotu wopokasali, jeli so woni nas trebaju,
a my to cžinicž samožemy. Ktemu pšch-
staji won to Sšlubenje, so runje kajž my
šmjelni šmy, a so po kbudych Ludži Nusy,
dy bych woni tež našchi našborschi Ne-
pšchecželjo byli, horje beremy a jim radži
pomhamy, so so tež Boh po naškej Nusy
tak horjebzacž, nam schitko rad wodacž a sa-